



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 2. Thessalia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

prouinciæ, & in quatuor partes distributum, cum totidem legionibus in eius custodiam relictis. Quomodo autem sub Imperatoribus posterioribus sit administrata Macedonia, diximus ex Notitiâ Imperij libro superiore.

§. 2. *Theſſalia.*

N V M. 1. *Nomen.*

DICTA est THESSALIA à Theſſalo quodam, de quo non conueniunt ſcriptores; Strabo enim filium Æmonis hunc facit: alij patrem eiusdem Æmonis, cuius filium Phthium fuiſſe volunt, unde regio Phthiotis, quam tamen Stephanus à Phthiâ muliere, alij à Phthio Neptuni, & Lariffæ filio appellatam malunt. Velleius Paterculustamen lib. 1. à Theſſalo Theſprotio Theſſaliam nuncupatam ait, qui Achæorum pulſorum ex Peloponneſo Dux, auctor eis fuit occupandæ telluris Pelasgorum. Dicta ergo fuit etiam

PELASGIA à Pelasgis populis barbaris, vagis, & immanibus, qui agrum à Peneo Fl. ad Thermopylas incoluerunt, & *Pelaſgicum Argos*, appellauerunt, dicti aliter Myrmidones, Hellenes, & Achæi. Item etiam olim dicebatur

PYRRHOEA à Pyrrha Deucalionis vxore, vt vult interpres Apollonij. Addit Strabo lib. 9. olim in duas diſtributam eſſe partes tempore Deucalionis, eique meridionalem partem obtigiffe, quam de matris nomine *Pandoram* appellauit, alteram *Ænonie* nomen habuiſſe.

N V M. 2. *Populi.*

PRÆCIPVI, & celebratiſſimi apud ſcriptores ſunt Pelasgi, Myrmidones, Magnetes, Lapithæ, Centauri, Minyæ: item etiam Dolopes, qui commodiùs in Epirum reiiciuntur.

PELASGI à Pelasgo Argiuo nomine acceperere, ait Staphylus, qui cum in Theſſaliâ conſediſſet eam de ſuo nomine dixit. Euthathius eum Æmonis & Lariffæ filium facit, & ei fratres tribuit Phthium, & Achæum. Fortè idem eſt cum eo, cuius meminit Pauſanias, qui primus tuguria & ciborum meliora genera dicitur inueniſſe, ſed de iis accuratiùs Num. 5.

MYRMIDONES primùm in Æginâ Inſulâ nati ex formicis vt

docent fabulæ; vt historia, in antris delitescentes. Ab iis omnes Thessalos appellatos Myrmidonas asserit Philostratus, olim magni nominis, quoniam Achilles comites extitere. Dicebantur aliter *Γεγυροι*, vt dicemus parte secundâ huius libri.

MAGNETES incolæ Magnesiæ à Magnete filio Æoli sic appellati. Horum regio apud Flaccum *Magnes campus* nominatur, *Æmonta* apud Ouidium, vt credit Ortelius; apud Ptolemæum *Pteriam* & *Pelasgiam* comprehendit.

LAPITHÆ Pindum & Othryn montes olim incoluerunt, & Pyriouthou Principem agnouerunt. Tribuitur iis primus vsus fræni apud Virg. 3. Georg. *Frena Pelethronij Lapithæ*, &c. An sic dicti à Lapithea Periphantis filia, an à Lapithâ filio Apollinis & Stilbes, dubium est.

CENTAVRI montem Pelion accolebant, & castrum Nephelen, vnde fabulæ locus. Primi equos domuisse dicuntur, vnde quoque fabula. Dicti à Græco *κενταύροι*, quòd stimulo boues impellerent.

MINYÆ quoque Thessalis adnumerantur: Argonautarum filij à Strabone dicuntur *Μινυοί*: & verò à Poëtis Argonautæ ipsi Minyæ nominantur. Ita nuncupantur à Minyeo Thessaliæ fluuio qui postea dictus est Orchomenus. Alij malunt à Minyeo vrbe *Bæotia*, quæ item Orchomenus postmodum appellata est.

N V M. 3. *Quantitas.*

Latitudo ab ostio Ludia fluuij ad montem Oetam 775. stadiorum.

Longitudo à Breteccio monte ad Sepiam extreimam 1800. stadiorum.

N V M. 4. *Qualitas.*

HERODOTVS in Polyhymniâ, seu lib. 7. tradit, credi vulgò totam olim Thessaliam stagnum fuisse, & quamquam per eam flumina decurrerēt, nulla tamen habuisse nomina. Neptunum autem fecisse conuallem, per quam Peneus Fl. in mare deflueret; vnde fabulæ locum datum esse, Neptunum hîc terras quaterere: neque opus fuisse terræ motu, vt ostia Penei diducerentur. Plato autem, Seneca, & Athenæus asserunt Ossam, & Olympum montes terræ motu à se inuicem recessisse, & huic flumini ad mare viam aperuisse. Cæterùm quàm amœna deinceps fuerit Thessalia, & quàm ferax colliges ex loco quem vocant *Thessala Tempe* inter

prædictos montes quos Peneus interluit, quorum descriptionem habes apud Ælian. 3. Vari. cap. 1. Item multa ex diuersis auctori- bus collecta apud Ortelium ad calcem Parergi. Exinde factum ut loca peramœna omnia dicerentur *Tempe*.

Abundabat *equis* hæc regio, vnde & Theffali optimi equites habebantur: ideóque summopere affectata à Philippo Macedo- ne Theffalia, ut ope equitum Theffalorum maiora moliretur.

Habuit etiam & *Auraria Metalla*, ut loquitur Iustinus lib. 8. quæ Philippus occupauit, iisque vsus est ut conflaret Philippeos, qui- bus Græcos labefactauit.

N V M. 5. *Origo.*

PELAGI origine Arcades nomen habent, vel à Pelasgo Rege, vel ita dicti sunt quasi *Pelargi*, hoc est *Ciconis*, quia turmatim per vrbes Græcas, atque Barbaricas quondam errauere. Et primum quidem habitauere Achaicum Argos propemodum sex ætates: deinde in Æmoniam Ducibus Phthio atque Pelasgo transierunt. Hic cum vixissent 6. quoque ætates, eiekti sunt à Curetibus, & Lelegibus, qui Ætoli, & Locri dicti sunt, pulsique secesserunt par- tim in Insulam Cretam, Cycladas, Lemnum, Imbrum, Hestioti- dem, Bœotiam, Phocidem, Eubæam, Hellespontum, Asiam, vbi incoluere Mœoniam, partim ad Dodonæos consanguineos suos: quibus cum se graues viderent in Italiã transmifere, vbi & se Abo- riginibus coniunxere. Achæi demum Theffalo Thesprotio du- ce in Pelasgorum regionem commigrarunt, eamque cum de Du- cis nomine dixissent perpetuam elegere sedem.

N V M. 6. *Mores.*

QVAM fuerint Theffali splendidi, atque diuites, inde potissi- mum intelliges, quod eorum deliciis maximè euocatos Perfas tradat *Athenæus*.

Primi omnium mortalium signasse monetam auream, & argen- team perhibentur. *Plinius*.

Magia quanto hic in vsu fuerit leges apud *Plinium*, lib. 3. cap. 1. vnde *artes Theffalæ*, & *Theffalicae artes* pro Magiã, & Magis vfur- patæ sunt. Harum Magarum hoc erat proprium, ut suis incanta- tionibus de cælo Lunam detraherent.

Vfos fuisse Theffalos longiori stolâ, quæ postmodum à Trage-

discretenta est, vt tradit *Strabo lib. 9.*

Non licebat hîc Ciconias interimere, quoniam regionem à serpentibus purgant, inquit *Stephani Epitomistes.*

Thessalis πολυφαγία veteres omnes exprobrarunt, & turpissimam ingluuiem. Quare abiere in Prouerbum *καπανιγία*, hoc est *plaustralia frustra*, & Thessalia dicta est *ἐνθεσις*, hoc est *grande frustum*, ob carnes, quas in magna frustra & tricubitalia diuidebant. Vino deditissimos fuisse, innuunt Lapithæ, quorum conuiuia tumultus & rixarum plena, dederunt Parœmiæ locum. Quàm luxuriosi fuerint docet Laïs Meretrix, cuius vestibulum vino conspergere soliti erant, idcôque à Matronis Thessalicis interempta est.

Fraudulenti, & dolosi apud vicinos audiebant. Homerum popularem suum fuisse contendebant.

Præcipuos inter nobiles *Alcæades* appellabant. Equestrem militiam magni faciebant: Aciem in Rhombum efformabant, qui inde Thessalicus dictus est. Inuenisse equo fræna perhibentur Lapithæ. Centauri verò tam aptè equis insisterunt, vt eques cum equo vnum corpus constare videretur, vnde fabulæ de semiferis locus.

Pueri nobiles hîc deuouebant crines suos fluminibus, vt Achilles Sperchio.

Mancipia sua *Penestæ* appellabant: sed hi Penestæ plerumque dominis suis fuere ditiores, de quibus lege Aristot. 2. Polit. cap. 7.

NUM. 7. Politia.

NON est facile expedire antiquum Thessaliæ statum politicum, vtpotè fabulis implicatissimum, de quo pugnantia leguntur multa. Quis enim hîc quidquam certi statuatur de Admeti regno cuius greges paut extorris Apollo? quis de Iasone, Pelia, Achille, vt prætermittam Phlegiam, Ixionem, Salmonem.

Thucydides lib. 4. ait Thessalos ex patrio instituto *δυναστία* potiùs, quàm *ισονομία* vsos esse. Et lib. 1. meminit Orestis filij Echecratidæ Thessalorum regis. Postea tamen instar Græcorum videntur in varias distracti Resp. vt colligitur ex 6. Hellenicæ Xenoph. Quando qui præerat urbibus *Τάγος* dicebatur, & ille *πρωτεύου* regere *Reipublicam*. Demùm Iason Tyrannidem occupauit, & exinde mutauere Tyrannos sæpe, non extinxere Tyrannidem Thessali; donec *Alcæades* Philippum Alexandri patrem

euocarunt, à quo primùm libertate donati, eâdem postmodum exuti sunt. Restitere tamen donec Alexander Magnus Thessaliæ Princeps electus regionem hanc sceptro Macedonico adiunxit. Deuictò autem Persco Rege in prouinciæ formam cum Macedoniâ transit.

§. 3. *Epirus.*

N V M. I. *Nomen.*

Ἐπειρος, vt vulgò scribitur, aut *ἠπειρος*, vt vult Stephanus, *continens*, quasi *ἀπειρος interminata*, propriè sumitur apud Homerum, vt ait Eustath. in 2. Iliad. pro eâ regione quæ est ultra Ithacam, & Cephalleniam. Olim quoque dicta est *ORICIA*, vt tradit Dionysius Afer ab Orico vrbe, & portu. Item & *DODONA* à Thrasylulo Historico asserit Homeri Scholiastes, à Dodone Iouis filiâ, nomine mutuato.

N V M. 2. *Populi.*

MOLOSSI primi populi huius tractus, à quibus & dicti canes ferocissimi, quorum veteres meminere.

CHAONES gens Thracia, & Barbara, vt ait *vetus interpret Aristophanis*: vel vt ait *Aristoteles* in Politicis ab Oenotriis populis originem traxere. Ab *hiando* sortiti sunt nomen, vt *interpret Aristophanis* asserit.

THESPROTII ita dicti à Thesproto Laocoontis filio. A Lycophrone, Alexander M. Thesprotius appellatur, ab Olympiade matre Epiroticâ.

AMPHILOCHI nomen accepere ab Amphilocho filio Alcæonis. Apud eos defluebat fluuius Inachus in Ambracium sinum cadens, aut vt volunt fabulæ in Argiam arcanis cuniculis subiens in Inachum Argium.

ACARNANES olim in Pleurone vrbe Ætolix habitauerunt Homero teste, atque ita dicti quòd crinibus intonsi essent. Quia Curetes ex Eubœâ crines anteriores deponerent, ne caperentur ab hostibus: & cum hi Curetes in Ætoliam transmigrassent, vicinos sibi populos Acarnanes nuncuparunt. *Pausanias* tamen ab Acarnano Heroë dictos contendit: Stephanus autem & Plinius Acarnaniam prius dictam esse *Curetim*. Euocati sunt Acarnanes ab Amph-

phi-